

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2001/42/ES

ze dne 27. června 2001

o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru²,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů³,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy⁴ s ohledem na společný návrh schválený Dohodovacím výborem dne 21. března 2001,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) článek 174 Smlouvy stanoví, že politika Společenství v oblasti životního prostředí musí mimo jiné přispět k zachování, ochraně a zlepšení kvality životního prostředí, ochraně zdraví lidí a uvažlivému a racionálnímu využití přírodních zdrojů, a to na principu prevence. Článek 6 Smlouvy stanoví, že požadavky na ochranu životního prostředí musí být začleněny do definování politik a opatření Společenství, zejména s ohledem na podporu udržitelného rozvoje;
- (2) pátý akční program v oblasti životního prostředí: Směrem k udržitelnému rozvoji – program Evropského společenství pro politiku a opatření ve vztahu k životnímu prostředí a udržitelnému rozvoji⁵, doplněný rozhodnutím Rady č. 2179/98/ES⁶ o jeho přezkoumání, potvrzuje význam posouzení možných vlivů plánů a programů na životní prostředí;
- (3) Úmluva o biologické rozmanitosti vyžaduje, aby smluvní strany začlenily, pokud je to možné a vhodné, zachování a udržitelné využívání biologické rozmanitosti do příslušných odvětvových a meziodvětvových plánů a programů;
- (4) posouzení vlivu na životní prostředí je důležitým nástrojem pro začlenění úvah o životním prostředí do přípravy a přijetí některých plánů a programů, které mohou mít závažný vliv na životní prostředí v členských státech, protože zajišťuje, aby tyto vlivy

¹ Úř. věst. č. C 129, 25. 4. 1997, s. 14 a Úř. věst. C 83, 25. 3. 1999, s. 13.

² Úř. věst. č. C 287, 22. 9. 1997, s. 101.

³ Úř. věst. č. C 64, 27. 2. 1998, s. 63 a Úř. věst. C 374, 23. 12. 1999, s. 9.

⁴ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 20. října 1998 (Úř. věst. č. C 341, 9. 11. 1998, s. 18), potvrzené dne 16. září 1999 (Úř. věst. č. C 54, 25. 2. 2000, s. 76), společný postoj Rady ze dne 30. března 2000 (Úř. věst. č. C 137, 16. 5. 2000, s. 11) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 6. září 2000 (Úř. věst. č. C 135, 7. 5. 2001, s. 155). Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 31. března 2001 a rozhodnutí Rady ze dne 5. června 2001.

⁵ Úř. věst. č. C 138, 17. 5. 1993, s. 5.

⁶ Úř. věst. č. C 275, 10. 10. 1998, s. 1.

vyplývající z provádění plánů a programů byly zohledněny během jejich přípravy a před jejich přijetím;

- (5) přijetí postupů pro posouzení vlivu na životní prostředí na úrovni plánů a programů by mělo přinést prospěch zainteresovaným tím, že jim poskytne konzistentnější rámec, ve kterém fungují, zahrnutím příslušných informací o životním prostředí do rozhodování. Zahrnutí širšího spektra faktorů do rozhodování by mělo přispět k udržitelnějším a účinnějším řešením;
- (6) různé systémy posuzování vlivu na životní prostředí v členských státech by měly obsahovat řadu společných požadavků na postup, které jsou nezbytné pro vyšší úroveň ochrany životního prostředí;
- (7) Úmluva Spojených národů / Hospodářské komise pro Evropu o posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících státní hranice ze dne 25. února 1991, která platí jak pro členské státy tak i pro ostatní státy, vyzývá smluvní strany Úmluvy, aby uplatňovaly její zásady také v plánech a programech. Na druhém zasedání smluvních stran Úmluvy v Sofii dne 26. a 27. února 2001 bylo rozhodnuto připravit právně závazný protokol o strategickém posuzování vlivu na životní prostředí, který by měl doplnit stávající ustanovení o posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících státní hranice, aby ho bylo možno přijmout na 5. konferenci ministrů "Životní prostředí pro Evropu" na mimořádném zasedání smluvních stran Úmluvy naplánované na květen 2003 v Kyjevě na Ukrajině. Systémy pro posuzování vlivů plánů a programů na životní prostředí fungující ve Společenství by měly zajistit, aby se konaly přiměřené přeshraniční konzultace, jestliže provádění plánu nebo programu připraveného v jednom členském státě může mít závažný vliv na životní prostředí v jiném členském státě. Informace o plánech a programech majících závažný vliv na životní prostředí jiných států by měly být předávány mezi členskými státy a ostatními státy na recipročním a ekvivalentním základě v rámci vhodného právního rámce;
- (8) jsou proto nutná opatření na úrovni Společenství, aby se určil minimální rámec pro posuzování vlivu na životní prostředí, který by stanovil celkové zásady systému pro posuzování vlivu na životní prostředí a členským státům přenechal detaily s ohledem na zásadu subsidiarity, Opatření Společenství by neměla přesahovat to, co je nezbytné k dosažení cílů stanovených ve Smlouvě;
- (9) tato směrnice se týká postupu a proto by její požadavky měly být začleněny buď do stávajících postupů v členských státech nebo zahrnuty do speciálně vytvořených postupů. Aby se předešlo opakovanému posuzování, měly by členské státy, tam kde je to vhodné, zohlednit skutečnost, že se posuzování bude provádět na různých úrovních hierarchie plánů a programů;
- (10) všechny plány a programy, které se připravují pro řadu odvětví a které stanoví rámec pro budoucí souhlas k realizaci projektů uvedených v přílohách I a II směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých projektů na životní prostředí⁷, a všechny plány a programy, u nichž nutnost posouzení vyplývá ze směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin⁸ vyžadují posouzení, neboť mohou mít závažný vliv na životní prostředí a měly by

⁷ Úř. věst. L 175, 5. 7. 1985, s. 40. Směrnice ve znění směrnice 97/11/ES (Úř. věst. L 73, 14. 3. 1997, s. 5).

⁸ Úř. věst. L 206, 22. 7. 1992, s. 7. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 97/62/ES (Úř. věst. L 305, 8. 11. 1997, s. 42).

zpravidla podléhat systematickému posouzení vlivu na životní prostředí. V případě, kdy plány a programy stanoví využití malých oblastí na místní úrovni nebo představují menší změny výše uvedených plánů nebo programů, měly by být posuzovány pouze tehdy, pokud členské státy stanoví, že by mohly mít závažný vliv na životní prostředí;

- (11) ostatní plány a programy, které stanoví rámec pro budoucí souhlas k realizaci projektů nemusí mít ve všech případech závažný vliv na životní prostředí a měly by být posuzovány pouze tehdy, pokud členské státy stanoví, že by mohly mít takovýto vliv;
- (12) učiní-li členské státy takovéto rozhodnutí, měly by zohlednit příslušná kritéria stanovená touto směrnicí;
- (13) některé plány a programy kvůli svému zvláštnímu charakteru nepodléhají této směrnici;
- (14) vyžaduje-li se podle směrnice posouzení, měla by být připravena zpráva o vlivu na životní prostředí obsahující příslušné údaje stanovené v této směrnici, která identifikuje, popisuje a hodnotí možné vlivy na životní prostředí při provádění plánu nebo programu a rozumné alternativy, které zohledňují cíle a geografickou oblast působnosti plánu nebo programu. Členské státy by měly oznámit Komisi všechna opatření, která učiní s ohledem na kvalitu zprávy o životním prostředí;
- (15) aby se přispělo k průhlednějšímu rozhodování a s cílem zajistit, aby údaje poskytované pro posuzování byly úplné a spolehlivé, je nutné zajistit, aby během posuzování plánů a programů došlo ke konzultacím s úřady s příslušnou působností v oblasti životního prostředí a s veřejností a byly stanoveny přiměřené lhůty, které ponechávají dostatečný čas na konzultace, včetně vyjádření připomínek ;
- (16) pokud provedení plánu nebo programu připraveného v jednom členském státě může mít závažný vliv na životní prostředí jiných členských států, mělo by se dbát na to, aby dotyčné členské státy zahájily konzultace a aby příslušné úřady a veřejnost byly informovány a mohly vyjádřit své připomínky;
- (17) zpráva o vlivu na životní prostředí, vyjádření příslušných úřadů a veřejnosti, spolu s výsledky přeshraničních konzultací by měly být zohledněny během přípravy plánu nebo programu a před jeho přijetím nebo předáním k legislativnímu procesu;
- (18) členské státy by měly zajistit, aby je-li plán nebo program přijat, byly informovány příslušné úřady a veřejnost a aby jim byly zpřístupněny příslušné údaje;
- (19) vzniká-li povinnost provést posouzení vlivů na životní prostředí současně z této směrnice a z jiné legislativy Společenství, jako je směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků⁹, směrnice 92/43/EHS nebo směrnice 2000/60/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 23. října 2000 o stanovení rámce pro opatření Společenství v oblasti vodního hospodářství¹⁰, mohou členské státy, aby se předešlo opakovanému posuzování, stanovit koordinované nebo společné postupy, které splňují požadavky příslušné legislativy Společenství;
- (20) první zprávu o uplatňování a účinnosti směrnice by měla Komise vypracovat pět let po jejím vstupu v platnost a poté v sedmiletých intervalech. Za účelem dalšího začlenění požadavků na ochranu životního prostředí a při zohlednění získaných zkušeností by

⁹ Úř. věst. L 103, 25. 4. 1979, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 97/49/ES (Úř. věst. L 223, 13. 8. 1997, s. 9).

¹⁰ Úř. věst. L 327, 22. 12. 2000, s. 1.

měla být první zpráva případně doprovázena návrhy na změny směrnice, zejména s ohledem na možnost rozšíření její oblasti působnosti na jiné oblasti/odvětví a jiné druhy plánů a programů,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Cíle

Cílem směrnice je zajistit vysokou úroveň ochrany životního prostředí a přispět k začlenění úvah o životním prostředí do přípravy a přijetí plánů a programů s cílem podporovat udržitelný rozvoj, zajištěním toho, aby bylo v souladu s touto směrnicí provedeno posouzení některých plánů a programů, které mohou mít závažný vliv na životní prostředí.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se:

- a) “plány a programy” rozumí plány a programy včetně těch, které jsou spolufinancovány Evropským společenstvím, jakož i jejich každá změna:
 - které podléhají přípravě a/nebo přijetí úřadem na národní, regionální nebo místní úrovni nebo které připravuje úřad pro legislativní proces tak, aby mohly být přijaty parlamentem nebo vládou a
 - které jsou vyžadovány legislativními, regulativními nebo správními předpisy;
- b) “posouzením vlivu na životního prostředí” rozumí příprava zprávy o vlivu na životní prostředí, provádění konzultací, zohlednění zprávy o vlivu na životní prostředí spolu s výsledky konzultací při rozhodování a poskytování informací o rozhodnutí v souladu s články 4 až 9;
- c) “zprávou o vlivu na životní prostředí” rozumí část dokumentace ohledně plánu nebo programu obsahující údaje požadované v článku 5 a příloze I;
- d) “veřejností” rozumí jedna nebo více fyzických nebo právnických osob a, v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo praxí i jejich sdružení, organizace nebo skupiny.

Článek 3

Oblast působnosti

1. Posouzení vlivu na životní prostředí se v souladu s články 4 až 9 provádí u plánů a programů uvedených v odstavcích 2 až 4, které mohou mít závažný vliv na životní prostředí.

2. Nestanoví-li odstavec 3 jinak, provádí se posouzení vlivu na životní prostředí u všech plánů a programů,
- a) které se připravují v oblasti zemědělství, lesnictví, rybolovu, energetiky, průmyslu, dopravy, hospodaření s odpady, vodohospodářství, telekomunikací, turistiky, územního plánování nebo využívání půdy a které stanoví rámec pro budoucí souhlas k realizaci projektů uvedených v přílohách I a II směrnice 85/337/EHS nebo
 - b) u nichž nutnost posouzení, s ohledem na možný vliv na území, vyplývá ze z článku 6 nebo 7 směrnice 92/43/EHS.
3. Plány a programy uvedené v odstavci 2, které stanoví využití menších oblastí na místní úrovni, a menší změny plánů a programů uvedených v odstavci 2 vyžadují posouzení vlivu na životní prostředí pouze tehdy, stanoví-li členské státy, že mohou mít závažný vliv na životní prostředí.
4. Členské státy určí, zda plány a programy neuvedené v odstavci 2, které stanoví rámec pro budoucí souhlas k realizaci projektů, mohou mít závažný vliv na životní prostředí.
5. Členské státy určí, zda plány nebo programy uvedené v odstavcích 3 a 4 mohou mít závažný vliv na životní prostředí buď přezkoumáním jednotlivých případů nebo stanovením specifických druhů plánů a programů nebo kombinací obou přístupů. Za tímto účelem zohlední členské státy ve všech případech příslušná kritéria stanovená v příloze II tak, aby bylo zajištěno, že se tato směrnice vztahuje na plány a programy s možným závažným vlivem na životní prostředí.
6. V případě přezkoumání jednotlivých případů a stanovení druhů plánů a programů v souladu s odstavcem 5 se provádějí konzultace s úřady uvedenými v čl. 6 odst. 3.
7. Členské státy zajistí, aby jejich závěry podle odstavce 5, včetně důvodů, proč není požadováno posouzení vlivu na životní prostředí podle článku 4, byly zpřístupněny veřejnosti.
8. Tyto plány a programy nepodléhají směrnici:
- plány a programy sloužící národní obraně nebo civilní ochraně,
 - finanční nebo rozpočtové plány a programy.
9. Tato směrnice se nevztahuje na plány a programy spolufinancované v běžných příslušných plánovacích obdobích¹¹ pro směrnice Rady (ES) č. 1260/1999¹² a (ES) č. 1257/1999¹³.

Článek 4

Obecné povinnosti

¹¹ Plánovací období 2000-2006 pro nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 a plánovací období 2000-2006 a plánovací období 2000-2007 pro nařízení Rady (ES) č. 1257/1999.

¹² Nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech (Úř. věst. L 161, 26. 6. 1999, s. 1).

¹³ Nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOF) a o změně a zrušení některých nařízení (Úř. věst. L 160, 26. 6. 1999, s. 80).

1. Posouzení vlivu na životní prostředí uvedené v článku 3 se provádí během přípravy plánu nebo programu a před jeho přijetím nebo předáním k legislativnímu procesu.
2. Požadavky této směrnice se buď začlení do stávajících postupů pro přijímání plánů a programů v členských státech nebo se zahrnou do postupů vytvořených k dosažení souladu s touto směrnicí.
3. Tvoří-li plány a programy část hierarchie, zohlední členské státy skutečnost, že se posuzování bude v souladu se směrnicí provádět na různých úrovních hierarchie, aby se předešlo opakovanému posuzování. Aby se mimo jiné předešlo opakovanému posuzování, uplatňují členské státy čl. 5 odst. 2 a 3.

Článek 5

Zpráva o vlivu na životní prostředí

1. Pokud je podle čl. 3 odst. 1 vyžadováno posouzení vlivu na životní prostředí, vypracuje se zpráva o vlivu na životní prostředí, ve které se identifikují, popíší a vyhodnotí možné závažné vlivy na životní prostředí vyplývající z provádění plánu nebo programu a rozumné alternativy, které berou v úvahu cíle a geografickou oblast působnosti plánu nebo programu. Údaje, které je třeba za tímto účelem poskytnout, jsou uvedeny v příloze I.
2. Zpráva o vlivu na životní prostředí vypracovaná podle odstavce 1 obsahuje údaje, které lze rozumně vyžadovat při zohlednění současných možností a metod posuzování, obsahu a úrovni podrobnosti plánu nebo programu, jeho postavení v procesu rozhodování a rozsah, ve kterém lze některé aspekty vhodněji posuzovat na různých úrovních, aby se předešlo opakovanému posuzování.
3. Příslušné údaje o vlivech plánů a programů na životní prostředí, které jsou k dispozici a které byly získány na jiných úrovních rozhodování nebo prostřednictvím jiné legislativy Společenství, lze použít při poskytnutí informací uvedených v příloze I.
4. Při rozhodování o obsahu a rozsahu informací, které musí být obsaženy ve zprávě o vlivu na životní prostředí musí být konzultovány úřady uvedené v čl. 6 odst. 3.

Článek 6

Konzultace

1. Návrh plánu nebo programu a zprávy o vlivu na životní prostředí vypracované v souladu s článkem 5 musí být zpřístupněn úřadům uvedeným v odstavci 3 tohoto článku a veřejnosti.
2. Úřadům uvedeným v odstavci 3 a veřejnosti uvedené v odstavci 4 musí být dána včasná a efektivní příležitost, aby se v přiměřené lhůtě k návrhu plánu nebo programu a připojené zprávě o vlivu na životní prostředí mohli vyjádřit, a to před přijetím plánu nebo programu nebo jeho předáním k legislativnímu procesu.
3. Členské státy pro konzultace jmenují úřady, které mohou být se z titulu své působnosti v oblasti životního prostředí vlivem provádění plánů a programů na životní prostředí dotčeny

4. Členské státy stanoví pro účely odstavce 2, kdo je veřejností, včetně veřejnosti dotčené nebo pravděpodobně dotčené rozhodováním podle této směrnice nebo která má zájem na tomto rozhodování, zahrnujíc v to i příslušné nevládní organizace, např. podporující ochranu životního prostředí a jiné dotčené organizace.

5. Podrobnosti k informacím a konzultacím s úřady a veřejností stanoví členské státy.

Článek 7

Přeshraniční konzultace

1. Zastává-li členský stát názor, že provedení plánu nebo programu připravovaného pro jeho území může mít závažný vliv na životní prostředí jiného členského státu, nebo požaduje-li to členský stát, kterého se to může významně dotýkat, zašle členský stát, na jehož území se plán nebo program připravuje, před jeho přijetím nebo předáním k legislativnímu procesu kopii návrhu plánu nebo programu a příslušnou zprávu o vlivu na životní prostředí druhému členskému státu.

2. Obdrží-li členský stát kopii návrhu plánu nebo programu a zprávu o vlivu na životní prostředí podle odstavce 1, sdělí druhému členskému státu, zda si přeje zahájit konzultace před přijetím plánu nebo programu nebo před jeho předáním k legislativnímu procesu, a je-li tomu tak, zahájí dotýčný členský stát konzultace týkající se možných přeshraničních vlivů na životní prostředí vyplývajících z provádění plánu nebo programu a plánovaná opatření ke snížení nebo vyloučení těchto vlivů.

Uskuteční-li se tyto konzultace, dohodnou se dotýčné členské státy na podrobnostech, aby bylo zajištěno, že úřady uvedené v čl. 6 odst. 3 a veřejnost uvedená v čl. 6 odst. 4 v členském státě, který může být tímto podstatně dotčen, byly informovány a byla jim dána příležitost zaslat v přiměřené lhůtě své vyjádření.

3. Vyžadují-li se podle tohoto článku konzultace mezi členskými státy, dohodnou se tyto na počátku konzultací na přiměřeném časovém rámci pro trvání konzultací.

Článek 8

Rozhodování

Zpráva o vlivu na životní prostředí vypracovaná podle článku 5, vyjádření podle článku 6 a výsledky přeshraničních konzultací zahájených podle článku 7 se zohlední při přípravě plánu nebo programu a před jeho přijetím nebo předáním k legislativnímu procesu.

Článek 9

Informace o rozhodnutí

1. Členské státy zajistí, aby v případě přijetí plánu nebo programu byly informovány úřady uvedené v čl. 6 odst. 3, veřejnost a členský stát, který je konzultován podle článku 7, a aby jim byly zpřístupněny tyto údaje:

a) přijatý plán nebo program,

- b) prohlášení shrnující, jak byly úvahy o životním prostředí začleněny do plánu nebo programu a jak byla v souladu s článkem 8 zohledněna zpráva o vlivu na životní prostředí vypracovaná podle článku 5, vyjádření podle článku 6 a konzultace zahájené podle článku 7 a důvody pro výběr přijatého plánu nebo programu z hlediska projednávaných rozumných alternativ a
 - c) opatření učiněná k monitorování v souladu s článkem 10.
2. Podrobnosti k informacím uvedeným v odstavci 1 stanoví členské státy.

Článek 10

Monitorování

1. Členské státy monitorují závažné vlivy plánů a programů na životní prostředí, aby mimo jiné včas identifikovaly nepředpokládané negativní dopady a aby byly schopny učinit vhodná nápravná opatření.
2. K dosažení souladu s odstavcem 1 lze případně použít stávající opatření v oblasti monitorování, aby se předešlo opakovanému monitorování.

Článek 11

Vztah k ostatní legislativě Společenství

1. Posuzování vlivů na životní prostředí prováděné podle této směrnice se nedotýká požadavků směrnice 85/337/EHS a veškerých jiných požadavků práva Společenství.
2. U plánů a programů, u kterých vzniká povinnost provést posouzení vlivů na životní prostředí současně z této směrnice a z jiné legislativy Společenství, mohou členské státy stanovit koordinované a společné postupy, které splňují požadavky příslušné legislativy Společenství, aby se mimo jiné předešlo opakovanému posuzování.
3. U plánů a programů spolufinancovaných Evropským společenstvím se provádí posouzení vlivu na životní prostředí podle této směrnice v souladu se zvláštními ustanoveními v příslušné legislativě Společenství.

Článek 12

Informace, zprávy a přezkum

1. Členské státy a Komise si vymění informace o zkušenostech získaných při uplatňování této směrnice.
2. Členské státy zajistí, aby zprávy o vlivu na životní prostředí byly dostatečně kvalitní, aby vyhověly požadavkům této směrnice a sdělí Komisi veškerá opatření, která učinily ohledně kvality těchto zpráv.
3. Komise zašle první zprávu o uplatňování a účinnosti této směrnice Evropskému parlamentu a Radě před 21. červencem 2006.

Aby se více začlenily požadavky na ochranu životního prostředí v souladu s článkem 6 Smlouvy a aby se vzaly v úvahu zkušenosti získané při uplatňování směrnice v členských státech, přiloží se k této zprávě případně návrhy na změnu směrnice. Komise zejména zváží možnost rozšířit oblast působnosti této směrnice na jiné oblasti/odvětví a na jiné druhy plánů a programů.

Nové hodnotící zprávy následují v sedmiletých intervalech.

4. Komise včas informuje o vztahu mezi touto směrnicí a nařízeními (ES) č. 1260/1999 a (ES) č. 1257/1999 před uplynutím plánovacích období stanovených v těchto nařízeních, aby se zajistil koherentní přístup s ohledem na směrnici a pozdější nařízení Společenství.

Článek 13

Provádění směrnice

1. Členské státy uvedou v platnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí před 21. červencem 2004. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Povinnost uvedená v čl. 4 odst. 1 se uplatňuje na plány a programy, u nichž první formální přípravný akt následuje po datu uvedeném v odstavci 1. Plány a programy, u nichž je první formální přípravný akt před tímto datem a které jsou přijaty nebo předány k legislativnímu procesu více než 24 měsíců poté, podléhají povinnosti uvedené v čl. 4 odst. 1, nerozhodnou-li členské státy v jednotlivém případě, že to není proveditelné a neinformují-li o svém rozhodnutí veřejnost.

4. Před 21. červencem 2004 sdělí členské státy Komisi kromě opatření uvedených v odstavci 1 zvláštní údaje o druhu plánů a programů, které by v souladu s článkem 3 podléhaly posouzení vlivu na životní prostředí na základě této směrnice. Komise tyto údaje zpřístupní členským státům. Údaje jsou pravidelně aktualizovány.

Článek 14

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 15

Adresáti

Tato směrnice je určena členským státům.

V Lucemburku dne 27. června 2001.

Za Evropský parlament
předseda / předsedkyně
N. FONTAINE

Za Radu
předseda / předsedkyně
B. ROSENGREN

PŘÍLOHA 1

Informace uvedené v čl. 5 odst. 1

Informace, které mají být poskytnuty podle čl. 5 odst. 1 s výhradou čl. 5 odst. 2 a 3, zahrnují:

- a) nástin obsahu, hlavních cílů plánu nebo programu a vztah k jiným příslušným plánům a programům;
- b) příslušné aspekty současného stavu životního prostředí a jejich pravděpodobný vývoj bez provedení plánu nebo programu;
- c) charakteristiky životního prostředí oblastí, které by mohly být významně zasaženy;
- d) veškeré stávající problémy životního prostředí, které jsou relevantní pro plán nebo program, zejména včetně těch problémů, které se vztahují k oblastem se zvláštním významem pro životní prostředí, jako jsou oblasti stanovené podle směrnic 79/409/ES a 92/43/EHS;
- e) cíle ochrany životního prostředí stanovené na mezinárodní úrovni, na úrovni Společenství nebo členského státu, které jsou relevantní pro plán nebo program, a způsob, jak byly tyto cíle a úvahy o životním prostředí zohledněny během jeho přípravy;
- f) možné závažné vlivy¹⁴ na životní prostředí, včetně aspektů jako je biologická rozmanitost, obyvatelstvo, lidské zdraví, fauna, flóra, půda, voda, ovzduší, klimatické faktory, hmotné statky, kulturní dědictví, včetně architektonického a archeologického dědictví, krajina a vzájemný vztah mezi výše uvedenými faktory;
- g) plánovaná opatření pro předcházení, snížení a pokud možno kompenzaci všech závažných negativních vlivů na životní prostředí vyplývajících z provádění plánu nebo programu;
- h) nástin důvodů pro výběr projednávaných alternativ a popis, jak bylo posuzování provedeno, včetně případných potíží (jako jsou technické nedostatky nebo nedostatečné know-how) při shromažďování požadovaných údajů;
- i) popis plánovaných opatření ohledně monitorování v souladu s článkem 10;
- j) netechnické shrnutí výše uvedených údajů.

¹⁴ Tyto vlivy by měly zahrnovat sekundární, kumulativní, synergické, krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé, trvalé a přechodné, pozitivní a negativní vlivy.

PŘÍLOHA II

Kritéria pro stanovení možné závažnosti vlivů uvedených v čl. 3 odst. 5

1. Charakteristika plánů a programů, zejména s ohledem na:
 - míru, v jaké plán nebo program stanoví rámec pro projekty a jiné činnosti, buď s ohledem na místo, povahu, velikost a provozní podmínky nebo přidělením zdrojů;
 - míru, v jaké plán nebo program ovlivňuje jiné plány a programy, včetně plánů a programů v hierarchii;
 - význam plánu nebo programu pro začlenění úvah o životním prostředí, zejména s ohledem na podporu udržitelného rozvoje;
 - problémy životního prostředí relevantní pro plán nebo program;
 - význam plánu nebo programu pro provádění legislativy Společenství týkající se životního prostředí (např. plány a programy spojené s hospodařením s odpady nebo ochranou vody).
2. Charakteristika vlivů a oblastí, které by mohly být zasaženy, zejména s ohledem na:
 - pravděpodobnost, dobu trvání, četnost a vratnost dopadu,
 - kumulativní povahu dopadu,
 - přeshraniční povahu dopadu,
 - rizika pro lidské zdraví nebo životní prostředí (např. při nehodách),
 - závažnost a rozsah dopadu (geografická oblast a počet ovlivněných obyvatel),
 - důležitost a zranitelnost oblasti, která by mohla být zasažena, kvůli:
 - zvláštním přírodním charakteristikám nebo kulturnímu dědictví,
 - překročení norem kvality životního prostředí nebo mezních hodnot,
 - intenzivnímu využívání půdy,
 - dopad na oblasti nebo krajiny s uznávaným statusem ochrany na národní úrovni, na úrovni Společenství nebo na mezinárodní úrovni.